

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **A. P.**,
bytem X,

zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2022,
č. j. 100124/2016/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „městský úřad“), ze dne 4. 5. 2016, č. j. MUCE 30991/2016 SO. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o námitkách žalobkyně proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání jako nedůvodné zamítl a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 23. 1. 2014 potvrdil.
2. Žalobkyně namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání napadla způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

do její evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí správních orgánů je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobkyně poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.

3. Žalobkyně dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobkyně spáchala přestupek, který s ní byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlášti správního orgánu. Žalobkyně souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobkyně pokutový blok podepsala, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Konkrétně žalobkyně namítá, že z rozhodnutí musí být zřejmé, k jakému přestupku mělo dojít:
např. z údaje typu „rychlost v obci“ nebo „R“ či „RJ“ žádné určité přestupkové jednání nevyplývá. Nadto musí být jasné, kde a kdy došlo k přestupku, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „zákon o přestupcích“). Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
5. Konkrétní vady žalobkyně vytýká pokutovým blokům ze dne 23. 1. 2014, ze dne 4. 4. 2013, ze dne 24. 4. 2012, ze dne 1. 3. 2012 a ze dne 17. 9. 2011. Žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobkyně právě případ výše uvedených pokutových bloků.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že si správní orgán prvního stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobkyně pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán prvního stupně přezkoumal podklady pro zápis bodů. Správní orgány pak o přestupcích rozhodovaly na základě originálu pravomocného rozhodnutí, své závěry v rozhodnutích popsaly a odůvodnily. Žalobkyně zcela pomíjí skutečnost, že pokutový blok (jako doklad o projednání přestupku) slouží jako doklad o tom, že zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí byly beze zbytku splněny. Pokutový blok je dokladem o tom, že přestupek byl s žalobkyní nesporně ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný

z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Žalobkyně byla policistou seznámena se zjištěným skutkovým stavem, se skutkovou podstatou, kterou její jednání naplnilo, a se vším souhlasila, což potvrdila výslovně svým podpisem.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 28. 1. 2014 správní orgán I. stupně datoval a dne 30. 1. 2014 žalobkyni doručil oznámení o tom, že ke dni 23. 1. 2014 dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení. Dne 30. 1. 2014 podala žalobkyně námitky proti záznamům.
8. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, a doplnil o ně správní spis. Součástí spisu je rovněž příkaz ze dne 22. 10. 2013, který však není žalobkyní nijak zpochybňován a soud se jím proto dále nezabývá.
9. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 19. 9. 2021 žalobkyně dne 17. 9. 2021 porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (naměřená rychlost 70 km/h, po odečtu 67 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 17. 9. 2021, série JI 2006, č. 4777295, byla žalobkyni (identifikována jménem a příjmením, datem narození a částí rodného čísla za lomítkem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 9:20 hod. v Hradištku a žalobkyně se jej dopustila tím, že „překročila rychlost 50/70/67“. Žalobkyně potvrdila, že převzala část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdila svým podpisem.
10. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 5. 3. 2012 žalobkyně dne 1. 3. 2012 porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (naměřená rychlost 65 km/h, po odečtu 62 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 1. 3. 2012, série DS 2011, č. S 0360604, byla žalobkyni (identifikována jménem a příjmením, datem narození a částí rodného čísla za lomítkem, bydlištěm a číslem občanského průkazu) uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 11:28 hod. v Brunšově a žalobkyně se jej dopustila tím, že „překr. rychlost v obci 50/65/62“. Žalobkyně potvrdila, že převzala část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdila svým podpisem.
11. Podle oznámení Městské policie Černošice ze dne 24. 4. 2012 žalobkyně téhož dne porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (naměřená rychlost 63 km/h, po odečtu 60 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 24. 4. 2012, série OA 2007, č. A 0826772, byla žalobkyni (identifikována jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem občanského a řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v ulici Štefánikova a žalobkyně se jej dopustila tím, že „63

km“. Žalobkyně potvrdila, že převzala část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdila svým podpisem.

12. Podle oznámení Městské policie hlavního města Prahy ze dne 5. 4. 2013 žalobkyně porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (naměřená rychlost 66 km/h, po odečtu 63 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 4. 4. 2013, série GE 2013, č. E 0340829 byla žalobkyni (identifikována jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm) uložena pokuta ve výši 800 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo dne 22. 2. 2013 v 11:02 hod. v ulici Strakonické v Praze 5 ve směru do centra a žalobkyně se jej dopustila tím, že „překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h/66 km/h/63 km/h“. Žalobkyně potvrdila, že převzala část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdila svým podpisem. Údaje o překročení rychlosti (50 km/h/66 km/h/63 km/h) nejsou z kopie pokutového bloku založené ve správním spise čitelné, nicméně správní spis obsahuje úřední záznam, dle kterého byly tyto údaje čitelné na monitoru PC.
13. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, ze dne 24. 1. 2014 žalobkyně dne 23. 1. 2014 porušila § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než více než 20 km/h (naměřená rychlost 76 km/h, po odečtu 73 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 23. 1. 2014, série FC 2013, č. C 1204360, byla žalobkyni (identifikována jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f3“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 15:06 hod. v ulici Strakonické v Praze 5 cca 200 m před ulicí Dostihová a žalobkyně se jej dopustila tím, že „překročení dovolená rychlost v obci o 23 km/h (50/76/73 km/h)“. Žalobkyně potvrdila, že převzala část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdila svým podpisem.
14. Dne 4. 5. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž námitky zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění podrobně zrekapituloval průběh řízení a konstatoval, že prověřil všechny pokutové bloky a shledal, že záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobkyně se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělila, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasila (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

17. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobkyně tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky k žalobcem zpochybněným přestupkům (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
19. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 9. 2015 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 citovaného ustanovení, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí (obdobně též § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky).
20. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích) přímo na místě. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

21. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
22. Žalobkyně nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal její odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobkyně mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí stručně zabýval. Uvedl, že všechny pokutové bloky obsahují zákonem vyžadované náležitosti, tedy je z nich jasné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil, a to způsobem co do míry obecnosti odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce, a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobkyně. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl také souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu.
23. Dále žalobkyně namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není dostatečně identifikována osoba přestupce, není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobkyně (která navíc nebyla dostatečně identifikována) porušila, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchytil se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání*

konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“

24. Z pokutového bloku ze dne 17. 9. 2021 vyplývá, že žalobkyně v 9:20 hod. v Hradištku jela rychlostí 70 km/h, resp. 67 km/h, přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „překročila rychlost 50/70/67“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobkyně jela rychlostí (před zohledněním tolerance) 70 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1f4“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobkyní podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
25. Z pokutového bloku ze dne 1. 3. 2012 vyplývá, že žalobkyně v 11:28 hod. v Brunšově jela rychlostí 65 km/h, resp. 62 km/h, přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „překr. rychlost v obci 50/65/62“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobkyně jela rychlostí (před zohledněním tolerance) 65 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1f4“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobkyní podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
26. Z pokutového bloku ze dne 24. 4. 2012 vyplývá, že žalobkyně v ulici Štefánikova jela rychlostí 63 km/h (před zohledněním odečtu) přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „63km“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobkyně jela rychlostí (před zohledněním tolerance) 63 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1f4“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo (jelikož oznamovatelem je Městská policie Černošice, je zjevné, že se jedná o ulici Štefánikovu, která se nachází v Černošicích). Pokutový blok je žalobkyní podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty. Soud zde dodává, že jak popis místa přestupku, tak popis přestupkového jednání mohl být formulován precizněji, nicméně z bloku jako celku je podle soudu zřejmé, jaký přestupek a kde byl spáchán. K tomu lze doplnit, že žalobkyně ani žádnou konkrétnější argumentaci proti tomuto bloku nepředkládá, jelikož žalobní argumentace je ve vztahu ke všem blokům zcela shodná, velmi obecná a bez jakékoliv individualizace ve vztahu k jednotlivým blokům.
27. Z pokutového bloku ze dne 4. 4. 2023 vyplývá, že žalobkyně dne 22. 2. 2013 v 11:02 hod. v ulici Strakonické v Praze 5 ve směru do centra jela rychlostí 66 km/h, resp. 63 km/h,

přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „*překročila rychlost 50/70/67*“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobkyně jela rychlostí (před zohledněním tolerance) 66 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1f4“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobkyní podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty. Soud k výše uvedenému dodává, že by bylo velmi žádoucí, aby správní orgány založily do spisu kopii pokutového bloku v takové kvalitě, ze které budou všechny potřebné údaje snadno zjištělné a nebude třeba uchylovat se k improvizovaným řešením ve formě úředních záznamů (viz bod 12 rozsudku). Nicméně v projednávané věci nemá soud důvodu pochybovat o pravdivosti úředního záznamu, a to tím spíše, že žalobkyně tento záznam nijak nezpochybňuje.

28. Z pokutového bloku ze dne 23. 1. 2014 vyplývá, že žalobkyně v ulici Strakonické v Praze 5 cca 200 m před ulicí Dostihová jela rychlostí 76 km/h, resp. 73 km/h, přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „*překročení dovolená rychlost v obci o 23 km/h (50/76/73 km/h)*“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobkyně jela rychlostí (před zohledněním tolerance) 76 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§125c/1f3“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobkyní podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
29. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Pokud žalobkyně uvádí, že není přesně zajištěna osoba přestupce, jelikož na blocích nejsou vypsány požadované údaje, např. datum narození a rodné číslo, pak všechny pokutové bloky v projednávané věci obsahují rodné číslo žalobkyně (resp. její datum narození s koncovkou rodného čísla). Pokud pak žalobkyně uvádí, že nejsou čitelně a jednoznačně uvedeny čas a místo spáchání přestupků, pak z výše uvedeného vyplývá, že jak čas, tak místo spáchání přestupků jsou v pokutových blocích vymezeny dostatečně.
30. Co se týká žalobkyní předložených rozhodnutí jiných správních orgánů, konstatuje soud, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení zdejšího soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S žalobkyní lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup

jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobkyně, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu